

Hola classe!

Com esteu? M'agradaria agrair-vos en persona el regal tant fantàstic que vaig rebre de tots vosaltres. Em sento molt estimada i això em fa sentir millor, però haurem d'esperar uns dies abans no torni. Els metges manen i són ells els que diran quan. Que sapigueu que jo també us trobo molt a faltar. Enyoro la classe, les estones que passo entre vosaltres i fins i tot el menjador, encara que hi ha dies en què no m'agrada el dinar.

La veritat és que últimament no em trobava amb gaires condicions de fer res, estava com una mica pse pse, xafada. I la veritat és que feia esforços per intentar fer vida normal, però el meu cos ja no podia. No sé si us ho hauran explicat, però des que vaig néixer, el meu fetge no ha sabut fer la seva feina. Vull dir que vaig néixer amb el fetge malalt. Al principi jo no me'n vaig adonar. Era massa petita i no me'n recordo gens, però segons m'explica la meva mare, ja em vaig operar quan tenia tres mesos.

Vaig estar uns anys molt bé, d'això sí que me'n recordo,

encara que no em podia saltar cap anàlisi ni cap prova. Havia d'acomplir les normes que el meu fetge demanava. Des de fa un temps, el fetge m'havia espatllat una mica els pulmons. Per això venia a l'escola amb oxigen. No va ser durant gaires dies, però el necessitava, segons els metges, per curar-me i millorar la meva vida, o sigui, fer tot el que feu vosaltres: saltar, córrer, fer gimnàstica, anar en bicicleta... Últimament no podia fer res. Necessitava un fetge nou. Això vol dir que algú m'havia de donar un fetge, perquè no els fabriquen ni es poden comprar.

Havia d'esperar que el d'algun donant fos compatible amb el meu, o sigui, que fos igual. I el dimecres, dia 16, m'operaren. Agraeixo molt haver rebut el fetge d'un nen que no ha sobreviscut, però m'ha donat vida

Cristina, una Cristina nova, plena de vida i amb moltes ganes de fer gresca.

La veritat és que jo en tinc moltes ganes. Tot i que estic a l'hospital, són dies en què sempre recordo tot allò bo que m'ha passat. Bé, jo no sé si passaré aquest curs, perquè faltaré molts dies i això em farà perdre punts. Però sapigueu que sempre pensaré en vosaltres. Una abraçada molt forta i molts petons de la vostra amiga.

CRISTINA
Aiguafreda

NOTA ALS LECTORS

Cristina, d'Aiguafreda, te 12 anys. Des de fa uns dies torna a somriure perquè té tot el futur del món per davant. Podria no haver estat així si recentment no hagués rebut un transplantament de fetge. A la seva edat te una maduresa i un caràcter extraordinaris. Ho demostra en aquesta carta que va escriure fa unes setmanes als seus companys d'Institut des de la seva habitació de l'Hospital on es recuperava de la intervenció. La carta s'ha volgut fer pública com un exemple de fe i esperança per a totes aquelles famílies que pateixin situacions similars.

a mi. Expresso també a tot l'equip de metges que han fet possible el transplantament el que sento al tenir aquest nou fetge que em donarà força per recuperar-me del tot. Segons els metges, trigaré potser un any a trobar-me perfectament bé i a tenir el fetge integrat del tot al meu cos. Però m'han assegurat que seré com una altra

28 municipios de la comarca cuentan ya con un protocolo de atención a las víctimas de la violencia de género

El mundo local avanza contra los maltratos

JORDI ABAYÀ

El mundo local avanza en su batalla contra los maltratos a las mujeres. Actualmente de los 43 municipios con que cuenta la comarca, 28 ya han aprobado el protocolo que deben seguir en caso de que se detecte un caso de violencia de género. Algunos de los restantes municipios están actualmente en el proceso de elaboración. La mayoría de entes locales de la comarca, pues, han hecho sus deberes para contribuir a erradicar esta lacra social.

Para reforzar esta actuación de los municipios, ahora el Consell Comarcal del Vallès

Oriental ha editado una guía titulada "Ven, no estás sola" que pretende convertirse en una herramienta de trabajo para los profesionales que detecten un caso de violencia y facilita a las afectadas información práctica que les ayude a identificar su situación y a adoptar decisiones. En este aspecto se dan respuestas prácticas a preguntas que surgen en las mujeres en esta situación como dónde ir, dónde denunciar o cómo resolver cuestiones de vivienda o económicos.

De esta guía se han editado 6.750 ejemplares que serán distribuidos entre los profesionales de los pequeños y medianos municipios de la comarca que

mantienen un convenio con el Consell Comarcal. La guía tiene la particularidad de contar con 13 versiones, cada una de las cuales cuenta con los teléfonos y direcciones específicos de la zona.

Las guías cuentan con versiones para las poblaciones de Canovelles, Sant Celoni, Caldes, La Llagosta, Parets, Montmeló, Santa Maria de Palautordera, Montornès, Les Franqueses, L'Ametlla, Cardedeu-Cànoves, La Garriga-Figaró y un grupo de municipios del Baix Montseny (Gualba, Sant Esteve de Palautordera, Montseny, Campins, Fogars y Vallgorguina). En esta relación no están incluidos ni Granollers ni Mollet, que

también cuentan con protocolos de actuación pero no mantienen convenio con el Consell.

Esta guía parte de otra anterior que hace aproximadamente un año fue elaborada por los municipios de la Vall del Tenes a partir de las aportaciones de los servicios sociales, la policía y las ABS. **Jaume Dantí**, alcalde de Santa Eulàlia de Ronçana y presidente de la mancomunidad, señaló que en materia de lucha contra la violencia de género "es importante que haya una actuación precisa y efectiva". El presidente del Consell Comarcal, **Joan Castaño**, apuntó que la edición representaba "un paso más para conseguir el objetivo que nos gustaría a todos que es el de la violencia cero".

GUIA

El Consell Comarcal ha elaborado una guía para ayudar a los profesionales a detectar las situaciones de violencia